

[Hjortlund Christensen.]

ud, men jeg skal på retsforbundets vegne gøre nogle bemærkninger.

For så vidt angår levnedsmidler, så er de fleste varer jo mærket i forretningerne og kravene opfyldt, men hvad angår mange, mange andre forretninger her i vort lille kongerige, vil jeg da gerne nævne nogle, som ingen mulighed har for at gennemføre det, lovforslagets bestemmelser kræver, f. eks. isenkræmmere, elinstallationsforretninger, cykelhandlere, byggemarkeder, blandede engros- og detailforretninger. Der findes en række varer, som sælges efter prislister, og tusinder af dimser og dippedutter, som umuligt kan mærkes. Ligeledes findes der varegrupper med en meget ringe omsætningshastighed. Alle disse ting må tages i betragtning, specielt når det er en bemyndigelseslov. Og disse prisinspektører, som udsendes, bør være en slags universalmennesker for at få lovens bestemmelser til at glide.

Vi må jo huske på, at der er to parter ved køb og salg, og de har i uhyre grad brug for hinanden, hvorfor loven nødvendig skulle føre til, at varer med ringe omsætningshastighed udgår af forretningernes sortiment. Loven skulle nødvendig bevirke, at man ikke kan købe en æske tegnestifter. I øvrigt interesserer det mig uhyre lidt, om en æske tegnestifter koster 1 kr. eller 1 kr. 10 øre. Det er ligesom man med denne lovgivning er inde på at skyde gråspurve med kanoner.

Med hensyn til lovens ikrafttrædelse den 1. juni synes jeg nok, at det er ret kort tid, virksomhederne har til at opfylde kravene. Jeg tænker her på § 5, stk. 2, om vejledende priser. Man må jo gå ud fra, at mange virksomheder og fabrikker, der mærker deres varer med priser, skal have påtrykt det nye ord »vejledende«. Og det er vel ikke hensigten, at de mængder af emballage, der ligger i firmaerne, skal smides væk; det har i alt fald ingen relation til vores intentioner om at spare på vores få midler.

I øvrigt skal jeg på retsforbundets vegne meddele, at vi gerne vil deltage i vedtagelsen af lovforslaget, hvis der bliver taget hensyn til netop disse ting. Jeg vil gerne gentage, at det ser ud til, at man kommer til at skyde gråspurve med kanoner, hvis ikke myndighederne ved bemyndigelseslovens udformning får frihed til at være fornuftige over for netop de helt små virksomheder, der ingen muligheder

har for at være så fleksible, at de kan prismærke deres produkter i den hast, som man ellers kunne forvente.

Wilhelm (VS):

Hele lovgivningen på det område, man kalder forbrugerlovgivning, har karakter af, at man nærmere forsøger at rette lidt op på en anarkistisk produktions resultater end egentlig går ind og gør noget ved den i selve produktionsleddet. Det gælder selvfølgelig også dette her.

Jeg mener sådan set, at det måske ikke så meget er flere love, der er behov for. Der findes allerede en del, der indeholder en hel del beføjelser, som ikke bliver udnyttet. Levnedsmiddeloven giver faktisk mulighed for at forordne en varedeklaration, men de deklamationer, man har besluttet sig til, er som bekendt yderst mangelfulde.

Efter den barbering, der er foretaget af dette lovforslag i forhold til det, forbrugerkommissionen ønskede, er der ikke stort andet tilbage end en udvidet prismærkning, og det er for VS at se ikke tilstrækkeligt til at begrunde det apparat, der trods alt skal sættes i værk for at få det her op at stå.

Vi er altså på forhånd temmelig skeptiske over for udvalgsarbejdet, men vi vil godt være med til at arbejde for, at forslaget bliver udvidet med en indholdsdeklaration, som det oprindelig var ønsket. Vi vil også gerne være med til at få belyst det, som især den radikale ordfører sidste gang var inde på, nemlig hvilken virkning dette får for butikstrukturen. Det er klart, at det er de små butikker, det er nærbutikkerne, der bliver mest belastet af krav som disse og altså yderligere handicappet i forhold til butikskæderne og i forhold til supermarkederne.

Det kan dog ikke være nogen hindring i sig selv, hvis der ellers var kød på de ting, man kræver og foreslår her, men så beskedent som det ser ud nu, må vi udtrykke skepsis over for resultatet og sige, at det ikke i sig selv for os at se kan begrunde denne meradministration, disse par millioner kroners udgifter i de centrale led og disse yderligere udgifter i de decentraliserede led, som selvfølgelig vælttes over på priserne.

Noget mere udførlige bemærkninger om disse ting har vi gjort ved to tidligere lejligheder, hvor dette forslag og dets ophav har været